

ב) אין לאיש רשות להתערב בחיים הפרטיים והפנימיים של חברי הארגון. הרבנים רשאים לדרוש פמירה שבת ואכילת כשר מכל יהודי, אבל אין להם שום סמכות וזכות מיוחדת להסיל זאת על חברי הארגון במיוחד. מפני שאיש מתנדב להגנה הישוב - אין הוא חייב ב"מצוות" שאינן חובה על כל יהודי, ומה שהוא אוכל - זהו ענינו.

ג) רוב האנשים עסוקים כל ימי החול - ואם לא יעשו חרגילים בשבת יפסידו אפשרות כל הכשרה. אין לדרוש מתנדבים שיפסידו גם יום עבודה.

ד) אני מוצא את הביעס צודקת ביחס לחברים הדתיים גם בענין הכשרות וגם בענין השבת. על הארגון לעשות סידורים כאלה שיהודי דתי יוכל למלא חובתו לישוב בלי פגיעה ברגשותיו ובהכרתו הדתית. ואני מוכן לדון עם החברים על הסידורים שיש לעשות לשם כך. כשכוע הבא נכנס חברים אחרים לדון על כך עם הרב ברלין.

7.12.37

הערב נשף ההסתדרות בירושלם - רק לעתים רחוקות ויקרות נאן לנו לחוג חגיגות הצבוריים - ההסתדרותיים והישוביים - מחוץ רווחה ומנוחה. ההיסטוריה אינה כפנקא אהנו. ההיסטוריה שלנו היא אומנת קשה, קפדנית ולעתים אכזרית. הפעם התאכזרה לנו - ואנו מתכנסים בשמחנו מוטלים לפנינו - קרבנות המירור החמים, היקרים והנאמנים - ואעפ"כ אנו מנסים להתכנס כי יש לנו צורך במפקד-הכוחות ובמבחן הדרך שעברנו ונעבור - דווקא מפני שאנו עומדים במקרה קשה ומפוסתה.

ושבע עשרות שנות ההסתדרות - יש בהן לקח גדול - ללא דוגמא בתנועת הפועלים העולטית + מהו סוד כיבושינו? רבים היו הגורמים לצמיחתנו. גידולנו, התלכדותנו הפנימית. התאחדותנו ההתישבותית, התעסוקתנו המסקית, עליהנו התרבותית והפוליטית. אך מדוע ידענו להעזר בכל הגורמים האלה? כלום לא היו תנאים ומסיבות נוחים לפועלים בארצות אחרות? נדמה לי שיש לחפש את סיבת הסיבות בעבודה שטראשית הועתנו בארץ לא היה לנו לסי לפנות, מפי לתבוע, מפי להלחם - והאדריטה היחידה שהיתה לנו היתה - אנונו בעצמנו.

והכרחנו להעלות כל הכוחות הגנוזים בנו - הכוחות הגנוזים בכל ארץ ובכל עם ובכל תקופה באיש העובד והיוצר מבלי שידע על מציאותם - ולהשקע על עצמנו. ומשום כך לא היה הדרך הכבושה והסלולה של הסוציאליזם העולמי דרכנו, ומשום כך לא נאחזנו בדוגמות המקובלות ובמושגים השליטים - כרובינזון באי העזוב העמדנו על כל צעד לפני מעשה-בראשית - וחפשונו כוחות-בראשית וגלינו מכמנים - - -

ה"א, 9.12.37

שוחחתי הבוקר עם חנקין על אפשרויות רכיסת קרקע ב"שטחי הספר" - בגליל העליון, בודי ערה, במחוז בית שאן הדרומי. חנקין היה סבור שמכחינה פוליטית אין רכישות אלה סטוגלות לחזק מצבנו. אך קיבל את דעהנו שלא כן הדבר. בגליל יש לדעתו אפשרות לרכוש כמה אלף דונם בסך שנתיים, כזמן הקרוב ביותר - עשרים או שלשים אלף דונם (אדמות הרים) - אם סטורים אחרים לא יעלו המחירים. לדעת ח-ן יש אנטיה מצד אנשי קה"ק לקנות קרקעות ע"י מהווכים אסא אחרים העלולים להפקיע בשערים. אפשר להשיב הקרקעות בלירה ששים גרוש הדונם - אף אחרים לא יקלקלו.

בודי ערה אין לקנות עכשיו, כי האדמה שייכת למשפחה עיני עבר אל הדי.

גרמנו שנזמין יחד את אנשי קה"ק (גרונוב. סקי ווייץ) עם חנקין לבירור דבר הקניות. אחמול אה"צ ראינו (קפלן, משה ואני) את וויצמן בענין זה. הוא הבטיח לבוא בדברים עם כמה אנשים בדבר אמצעים, הוא גם מוכן ללכת לאמריקא לשם מביח.

ואשר למצב המדיני. אין ו-ן שותף לדאגותינו. גם הידיעה שסטורנו לו על עמדת "המשרדים" השונים, ובתוכם משרד חוץ ומלחמה, בנוגע למשרד המוטכות - אינה נראית לו מכשית. יש לו מכתב קצר מבפי על בטחון. בקרוב הוא מחכה לידיעות מפורטות ממנה. הוא מוכן לכתוב ל"ג ולבלום יש אחורים בביצוע החכנית - קא לא נסיגה לאחור.

- - - - -